

NORGES HØYESTERETT

Den 3. juli 2025 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Falkanger, Østensen Berglund og Steinsvik i

HR-2025-1278-U, (sak nr. 25-082525STR-HRET), straffesak, anke over dom:

A (advokat Patrick Lundevall-Unger)

mot

Påtalemyndigheten

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over straffedom om grov kroppskrenkelse og trusler.
- (2) A, født 00.00.1999, ble i oktober 2024 tiltalt for overtredelse av straffeloven § 272 jf. § 271 (grov kroppskrenkelse), straffeloven § 263 (trusler) og straffeloven § 168 bokstav b (brudd på besøksforbud).
- (3) Grunnlaget for tiltalepost I, om grov kroppskrenkelse, er beskrevet slik:

«Lørdag 23. mars 2024 ca. kl. 19.40 i ---- 00 i Trondheim slo han sin søster B f. 00.00.2005 i nesen/ansiktet før han fortsatte å slå henne gjentatte ganger mot overkroppen. Deretter dunket han hodet hennes gjentatte ganger mot gulvet, mens han tok kvelertak på henne. B fikk påvist to ribbeinsbrudd som følge av hendelsen.»
- (4) Grunnlaget for tiltalepost II, om trusler, er angitt slik:

«Til tid og på sted som omtalt i post I sa han til B at han skulle drepe henne og/eller halshugge henne, eller lignende.»
- (5) Tiltalepost III, om brudd på besøksforbud, knytter seg til at A ved fem ulike anledninger i perioden mai-september 2024 beveget seg inn i forbudssonen fastsatt ved politiets beslutninger 12. april og 8. juli 2024.
- (6) Trøndelag tingrett avsa 15. november 2024 dom med slik domsslutning:

«1. A, født 00.00.1999, frifinnes for tiltalebeslutningens post I og II.

2. A, født 00.00.1999, dømmes for overtredelse av straffeloven § 168 bokstav b (fem tilfeller) til fengsel i 35 – trettifem – dager. Varetekt kommer til fradrag med 22 – tjueto – dager, jf. straffeloven § 83.

3. A, født 00.00.1999, frifinnes for kravene om oppreisning og erstatning.»

(7) Påtalemyndigheten anket dommen til lagmannsretten. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I og II, subsidiært straffutmålingen for tiltalepost III. Ved Frostating lagmannsretts beslutning 27. desember 2024 ble anken over bevisbedømmelsen fremmet til behandling. Forut for ankeforhandlingen endret fornærmede navn.

(8) Frostating lagmannsrett avsa 9. april 2025 dom med slik domsslutning:

«1. A, født 00.00.1999, dømmes for overtredelse av straffeloven § 272, jf. § 271 og straffeloven § 263, samt for de forhold som er endelig avgjort ved Trøndelag tingretts dom 15. november 2024, til fengsel i 9 – ni – måneder, jf. straffeloven § 79 bokstav a. Til fradrag i straffen kommer 22 – tjueto – dager for utholdt varetekt, jf. straffeloven § 83.

2. A forbys i en periode på 5 – fem – år å forfølge, besøke eller på annet vis kontakte B.

3. A ilegges oppholdsforbud med elektronisk kontroll ved at han i en periode på 5 – fem – år ikke kan oppholde seg innenfor disse kartkoordinatene i koordinatsystemet UTM:

32V 554136.64 7022345.57, 32V 565835.56 7037126.90, 32V 565797.39 7037080.82, 32V 571612.86 7038052.37, 32V 578241.48 7036253.05, 32V 581463.45 7033623.44, 32V 577569.73 7031642.70, 32V 575610.63 7033238.76, 32V 574297.33 7032403.55, 32V 572992.67 7031250.45, 32V 580769.88 7024718.66, 32V 575186.65 7013570.47, 32V 563725.39 7008458.56, 32V 554136.64 7022345.57

4. A dømmes til å betale oppreisningserstatning med 100 000 – etthundretusen – kroner og erstatning for økonomisk tap med 3 265 – tretusentohundreogsekstifem – kroner til B innen 2 – to – uker fra dommen er forkynt.

5. Saksomkostninger idømmes ikke.»

(9) A har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder lovanvendelsen under skyldspørsmålet, saksbehandlingen og straffutmålingen. Den gjelder også avgjørelsen av de sivile krav i saken. Det er lagt ned påstand om at anken tillates fremmet, subsidiært at lagmannsrettens dom og ankeforhandling oppheves.

(10) Påtalemyndigheten har lagt ned påstand om at anken nektes fremmet.

(11) Høyesteretts ankeutvalg bemerker at tiltalte ble frifunnet i tingretten og domfelt i lagmannsretten for tiltalens post I og II. Han har derfor ankerett til Høyesterett for disse postene. Dette innebærer at anken bare kan nektes fremmet dersom ankeutvalget enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre fram, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd

tredje punktum. Beslutningen om å nekte anken fremmet skal i så fall begrunnes, jf. § 323 andre ledd andre punktum.

- (12) Når det gjelder *lovanvendelsesanken*, har A anført at lagmannsretten har anvendt beviskravet feil. Ankeutvalget kan ikke se at det er tilfellet. Lagmannsretten har korrekt tatt utgangspunkt i tiltaltes forklaring, men har etter en grundig gjennomgang av alle bevisene funnet det bevist utover enhver rimelig tvil at A har opptrådt som angitt i tiltalen. Ved bevisvurderingen har lagmannsretten begrunnet hvorfor den mente forklaringene fra A selv, hans mor og hans andre søster ikke kan legges til grunn. Det er vist til fornærmedes forklaring, forklaring fra helsepersonell på legevakten som fornærmede oppsøkte kort tid etter hendelsen, forklaringer fra fornærmedes venninne og kjæreste for politiet dagen etter hendelsen, bilder tatt av politiet og fornærmede selv, samt teledata. Drøftelsen underbygger hvorfor lagmannsretten kom til et annet resultat enn tingretten.
- (13) Den konkrete bevisbedømmelsen kan Høyesterett ikke prøve, jf. straffeprosessloven § 306 andre ledd.
- (14) Ankeutvalget kan heller ikke se at det foreligger en *saksbehandlingsfeil som følge av manglende begrunnelse*. Etter straffeprosessloven § 40 fjerde ledd skal domsgrunnene angi hovedpunktene i rettens bevisvurdering. Det må redegjøres for de sentrale punktene i bevisvurderingen og kort angis hva som har vært avgjørende, se HR-2023-1760-U avsnitt 24. For de tilfeller hvor tiltalte er frifunnet i tingretten og domfelt i lagmannsretten må det, i tråd med HR-2023-1986-U avsnitt 12,
- «...dessuten gjøres nærmere rede for bevisvurderingen på de punktene hvor lagmannsretten har konkludert annerledes enn tingretten. Samtidig leder ikke enhver mangel ved begrunnelsen til opphevelse; først når sentrale punkter i bevisvurderingen blir stående uforklart må det bli resultatet ...».
- (15) Det kreves ikke at alle anførsler drøftes i detalj, jf. HR-2023-2417-U avsnitt 16.
- (16) A har anført at lagmannsrettens begrunnelse er mangelfull på en rekke punkter, særlig sett opp mot tingrettens frifinnende dom. Det er blant annet vist til betydningen av vitneforklaringer, tvil om skadeomfang, og teledata i saken.
- (17) Tingrettens frifinnende dom var begrunnet med tvil som følge av blant annet morens og den andre søsterens forklaringer, og tvil om As handlinger var motivert av æreskulturelle holdninger. Det fremgår av lagmannsrettens dom at det var foretatt ytterligere undersøkelser for å avklare at politiet hadde oppfattet den andre søsterens forklaring korrekt under avhør. Spørsmålet om æresrelatert kriminalitet ble også nærmere belyst for lagmannsretten.
- (18) Omfanget av fornærmedes skader var medisinsk dokumentert. Det fremgår av lagmannsrettens dom at fornærmede fikk påvist to ribbeinsbrudd, at hun de første ukene hadde sterke smerter ved ribbeina, og at hun var sykmeldt i to uker. Lagmannsretten har også vist til ulike vitners forklaringer om observerte merker og smerteuttrykk. Lagmannsretten har videre kommentert teledata, slik at anførslene fra tiltalte på dette punktet var fanget opp.
- (19) Slik ankeutvalget ser det, er lagmannsrettens begrunnelse klart tilstrekkelig. Den viser at lagmannsretten har foretatt en grundig vurdering av alle bevisene, og det kommer klart frem hvorfor lagmannsretten har kommet til et annet resultat enn tingretten.

- (20) A har videre anført at det foreligger en *saksbehandlingsfeil i form av manglende kontradiksjon*. Det er pekt på at lagmannsretten skal ha bygget på barnevernsdokumenter som først ble tilgjengeliggjort kort tid før ankeforhandlingen, og som ikke ble bevisført i retten før etter tiltaltes forklaring.
- (21) Påtalemyndigheten og forsvarer har oversendt dokumentasjon for sine motstridende standpunkt knyttet til tidspunktet for oversendelsen av de aktuelle dokumentbevis. Kopien av straffesaksoversendelsen fra påtalemyndigheten er detaljert, og viser en oversendelse 20. mars 2025, som inkluderer dokumentbevisene. Dokumentene var også inkludert i faktisk utdrag, som ligger i lagmannsrettens dokumentliste datert 26. mars. Det fremgår også av prosesskrivet fra forsvarer at påtalemyndigheten varslet forsvarer spesifikt om disse nye dokumentene ved e-post 20. mars. Etter ankeutvalgets syn innebærer dette at A var gitt tilstrekkelig anledning til å sette seg inn i dokumentene før ankeforhandlingen. Det er ingen feil om det ble dokumentert fra disse etter hans forklaring for retten. Ankeutvalget kan heller ikke se at lagmannsretten har referert uriktig fra bekymringsmeldingen i saken.
- (22) Når det gjelder *straffutmålingen*, har lagmannsretten utmålt en samlet straff for de forhold A ble domfelt for i lagmannsretten og de forhold som ble rettskraftig avgjort ved tingrettens dom. Ankeretten omfatter den samlede reaksjonsfastsettelsen, jf. blant annet HR-2021-2207-U avsnitt 18. Ved vurderingen av om anken kan nektes fremmet, får straffeprosessloven § 344 anvendelse. Det innebærer at anken over straffutmålingen bare kan nektes fremmet dersom det er klart at det ikke er noe åpenbart misforhold mellom den utmålte straffen og de straffbare handlingene, jf. HR-2016-1803-A avsnitt 17-18 med videre henvisninger.
- (23) Lagmannsretten har lagt til grunn at den grove kroppskrenkelsen og trusselen samlet kvalifiserer til fengsel i mellom åtte og ni måneder, mens de fem bruddene på besøksforbud tilsier i overkant av 90 dager fengsel. Retten har deretter pekt på flere momenter som begrunnet en relativt streng reaksjon: Det var utøvd vold med stort skadepotensial, blant annet flere knyttneveslag mot ansikt og hode, som medførte sterk smerte. Saken gjaldt videre vold og trusler i familieforhold, der volden er begått for å bevare eller gjenopprette familiens ære, og A har overtrådt ilagte besøksforbud flere ganger. Truslene vedvarer dermed over tid.
- (24) Etter ankeutvalgets oppfatning foreligger det ikke et åpenbart misforhold mellom de straffbare handlingene og den utmålte straffen i saken her.
- (25) For så vidt gjelder *kontaktforbud med elektronisk kontroll*, har lagmannsretten tatt riktig rettslig utgangspunkt, slik det fremgår av HR-2021-1434-A avsnitt 17-30 og er sammenfattet i HR-2025-849-U avsnitt 12 til 14. Den har lagt til grunn at kontaktforbud med elektronisk kontroll er nødvendig sett hen til at volden og drapstrusselen A domfelles for er æresrelatert, og at det ikke er holdepunkter for at han har endret sitt syn på fornærmedes livsførsel. Det er også vektlagt at A har vist manglede vilje til å rette seg etter tidligere besøksforbud.
- (26) For spørsmålet om kontaktforbudet er forholdsmessig, har lagmannsretten lagt til grunn at det er svært inngripende overfor A. Det er hensyntatt at det begrenser hans mulighet for å motta poliklinisk behandling, utøvelse av yrke og sosial omgang med familien. Samtidig er fornærmede sterkt preget av voldshendelsen, og lagmannsretten har lagt til grunn at det er en vedvarende risiko for at hun vil bli utsatt for vold eller i verste fall bli drept, som følge av As syn på hennes livsførsel. Lagmannsretten vurderte det derfor dithen at kontaktforbud med elektronisk kontroll og stor forbudssone i fem år var forholdsmessig.

- (27) Etter ankeutvalgets syn er lagmannsrettens vurdering forsvarlig. Selv om særlig forbudssonen innebærer en vesentlig begrensning av As mulighet for livsutfoldelse, er den påkrevd av hensyn til fornærmede, som ellers vil leve med en konstant utrygghet for å bli utsatt for alvorlige hendelser.
- (28) Et enstemmig ankeutvalg finner det på denne bakgrunn klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum.
- (29) Ettersom ankeutvalget enstemmig også finner at anken ikke gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak, og at det heller ikke av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett, gis det ikke samtykke til ankebehandling, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd andre punktum.

S L U T N I N G

Anken over straffedommen nektes fremmet.

Cecilie Østensen Berglund
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Kine Steinsvik
(sign.)